

A. Sadat o zamieszkach studenckich w Kairze

We wtorek w godzinach popołudniowych prezydent Egiptu, Anwar Sadat, wygłosił przemówienie w pałacu Abdin podczas spotkania z przedstawicielami studentów i profesorów oraz z reprezentantami związków zawodowych. Stwierdził on, że w toku ostatnich zamieszek zatrzymano 950 studentów, przy tym wszyscy — z wyjątkiem 30 — zostali już uwolnieni. Studentów, których zatrzymano w areszcie, staną wkrótce przed sądem.

Jak pisze bliskowschodnia agencja MEN, Anwar Sadat oświadczył, że zajścia na Uniwersytecie Kairskim były częścią planu opracowanego przez „obce elementy”, dążące do rozbicia „egipskiego frontu wewnętrznego”. Jak wiadomo, przed paroma dniami prezydent zapowiedział poważne wzmocnienie tego frontu i mobilizację wszystkich Egipcjan do przyszłej walki z Izraelem.

Anwar Sadat stwierdził też jeszcze, że dla odzyskania okupowanych ziem arabskich pozostała Egiptowi jedynie droga walki z izraelskim okupantem. Ponieważ jednak ujawnienie terminu przyszłego starcia byłoby niewłaściwe na ręce przeciwników, nie można na ten temat podejmować dyskusji publicznych. (PAP)

F. Szlachcic gościem POP Uniwersytetu Warszawskiego

Na zaproszenie Komitetu Uczelnianego PZPR przy Uniwersytecie Warszawskim 25 bm. wziął udział w zebraniu Podstawowej Organizacji Partyjnej członek Biura Politycznego, sekretarz KC PZPR — Franciszek Szlachcic. W zebraniu uczestniczyli także bezpartyjni pracownicy nauki, aktywiści organizacji młodzieżowych — ZMS, ZMW i ZSP.

Fr. Szlachcic poinformował uczestników zebrania o węzłach problemów, jakimi zajmuje się Biuro Polityczne KC PZPR, a zwłaszcza — o bogatym programie prac zapewnianych uczestnikom na temat uchwały VI Zjazdu PZPR. Sekretarz KC odpowiadał także na liczne pytania. (PAP)

Czechosłowacja uznała Bangla Desz

Czechosłowacja uznała Republikę Bangla Desz. Poinformowała o tym we wtorek czechosłowacka agencja prasowa CTK. (PAP)

Wizyta A. Gromyki u cesarza Hirohito

Przebywający z oficjalną wizytą w Japonii, minister spraw zagranicznych Związku Radzieckiego Andriej Gromyko został we wtorek przyjęty w audiencji przez cesarza Hirohito. (PAP)

Nowy ambasador NRF w ZSRR

Rząd NRF zaakceptował kandydata na stanowisko ambasadora w Moskwie. Został nim bezpartyjny dyplomata, 54-letni prawnik Ulrich Sahm. Od 1969 pełni on w Federalnym Urzędzie Kancelarskim funkcję szefa Departamentu Stosunków Zagranicznych i wewnętrzniemieckich.

Afrykańska podróż G. Pompidou

Prezydent Francji Georges Pompidou w ramach 4-dniowej podróży do państw Afryki przybył w poniedziałek do stolicy Nigru, Niamey. W trakcie przejazdu w otwartym samochodzie z lotniska do centrum miasta doszło do małego incydentu; ktoś z tłumu rzucił w niego pomidorem.

Przyjęcie w Kopenhadze

Królowa-wdowa Ingrid wydała przyjęcie dla głów państw i ich przedstawicieli biorących udział w uroczystościach pogrzebowych króla Danii Fryderyka IX. W przyjęciu uczestniczył sekretarz Rady Państwa PRL Ludomir Stasiak, który reprezentował Radę Państwa na uroczystościach w Kopenhadze.

Kolejny statek PLO

25 bm. w porcie gdańskim odbyło się podniesienie bandery na nowym statku PLO M/S „Władysław Łokietek”. Jest to drobny

GWIAZDOS WIELKOPOLSKI

POZNAN
ŚRODA
26
STYCZNIA
1972

Wydanie A
Rok wyd. XXVIII
Nr 21 (8683)
Cena 50 gr

Przywódcy siedmiu państw na czele delegacji w Pradze

Obrady Doradczego Komitetu Politycznego Układu Warszawskiego

25 stycznia w Pradze rozpoczęło się posiedzenie Doradczego Komitetu Politycznego państw — stron Układu Warszawskiego.

W posiedzeniu biorą udział: ze strony Ludowej Republiki Bułgarii — pierwszy sekretarz KC BPK, przewodniczący Rady Państwa LRB Todor Żiwkow — przewodniczący delegacji, członek Biura Politycznego KC BPK, przewodniczący Rady Ministrów LRB Stanko Todorow, członek KC BPK, minister spraw

Winzer, członek KC SED kierownik Wydziału Stosunków Międzynarodowych KC SED, P. Markovsky, członek KC SED, wiceminister spraw zagranicznych Otto Fischer, członek Komisji Rewizyjnej SED, zastępca kierownika wydziału KC SED, V. Eberlein. Ze strony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej pierwszy

KC KPZR Leonid Breżniew — przewodniczący delegacji, członek Biura Politycznego KC KPZR, przewodniczący Rady Ministrów ZSRR Aleksiej Kosygin, sekretarz KC KPZR Konstantin Katuszew, członek KC KPZR, kierownik Wydziału KC KPZR K. Rusakow, członek KC KPZR, pierwszy zastępca ministra spraw zagranicznych Wasilij Kuźniecowa.

Ze strony Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej sekretarz generalny KC KPCz Gustav Husak — przewodniczący delegacji, członek Prezydium KC KPCz, prezydent

Dokończenie na str. 2

XIV Sesja WRN w Poznaniu

Jutro, 27 bm. w sali sejsyjnej WRN przy ul. Stalingradzkiej odbędzie się XIV sesja Wojewódzkiej Rady Narodowej. Na jej treść złożą się m. in. takie sprawy jak omówienie zadań rad narodowych województwa poznańskiego, wynikających z uchwały VI Zjazdu partii, powołanie okręgowych komisji wyborczych dla przeprowadzenia wyborów do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz sprawozdanie Komisji Oświaty i Kultury WRN z działalności w okresie od czerwca 1969 do 31 grudnia 1971. (zd)

Z seminarium w Błażejewku

Zadania dla szkół wyższych

W drugim dniu seminarium aktywu kierowniczego wyższych uczelni Poznania, odbywającego się w Błażejewku, uczestniczyli I sekretarz KW PZPR Jerzy Zasada oraz sekretarz KW Jan Pawlak.

Jerzy Zasada zapoznał zebranych z aktualnymi problemami społeczno — politycznymi i gospodarczymi Wielkopolski. Przedstawił węzłowe problemy, którymi zajmie się Komitet Wojewódzki. Należą do nich m. in.: zbliżające się wybory, funkcjonowanie aparatu partyjnego, działalność i zakres administracji terenowej,

polityka kadrowa i rozwój usług.

W czasie dyskusji pracownicy nauki wyrażali pełne poparcie dla inicjatyw partii i dalszą gotowość włączania nauki do praktyki. Pytania, które kierowano do I sekretarza, dotyczyły różnych aspektów gospodarki, rozwoju nauki. Padły propozycje powołania rady naukowo — technicznej wyższych uczelni.

Sekretarz Jan Pawlak w imieniu Egzekutywy KW PZPR podziękował poznańskim naukowcom za pracę, efekty naukowe, dydaktyczne i wychowawcze. Następnie przedstawił zadania organizacji partyjnych oraz władz uczelni w świetle uchwały VI Zjazdu. Są to: podniesienie poziomu wykształcenia i wychowania, rozwój nauki, włączenie się w nurt zadań gospodarczych, kulturowych i regionalnych, kojarzenie funkcji nauki z wychowaniem i dydaktyką. Se-

Dokończenie na str. 2

Jubileuszowe owacje dla K. Urbanowicza

W Operze Poznańskiej 25 bm. uczczono 85 rocznicę urodzin śpiewaka, reżysera i pedagoga Karola Urbanowicza. Jubilat wystąpił w przedstawieniu „Cyrylika Sewilskiego” w partii Don Basilia.

Publiczność poznańska zgłotała ulubionemu śpiewakowi serdeczne owacje. (PAP)

W dyskusji podkreślano celowości konsultacji, które oznaczają rozszerzenie demokracji wewnątrzpartyjnej. Mówiono również o zadaniach członków PZPR w kampanii wyborczej do Sejmu.

Padło także kilkanaście pytań, na które odpowiedział Jerzy Zasada. I sekretarz zwrócił uwagę, iż kampanii wyborczej musi towarzyszyć wysiłek na rzecz dalszego rozwoju gospodarczego, wzboga-

Dokończenie na str. 2

Serdeczne przyjęcie delegacji PRL w DRW

25 bm., w piątym dniu pobytu w DRW rządowej delegacji gospodarczej pod przewodnictwem wicepremiera Wincentego Kraśki kontynuowano rozmowy na temat współpracy ekonomicznej i wymiany handlowej między obu krajami. Tego samego dnia część delegacji z W. Kraśką gościła bardzo serdecznie założa zbudowanej przez Polskę cukrowni Van Diem, gdzie odbył się także wiec przyjaźni polsko-wietnamskiej. Następnie wicepremier PRL zwiedził w Hanoi wystawę, obrazującą operacje bojowe narodów Indochin przeciwko amerykańskiemu agresorowi oraz był gościem wojskowej jednostki obrony przeciwlotniczej, która w rejonie stolicy Wietnamu zestrzeliła dotychczas 42 pirackie samoloty USA. (PAP)

Naloty amerykańskie w trzech rejonach DRW

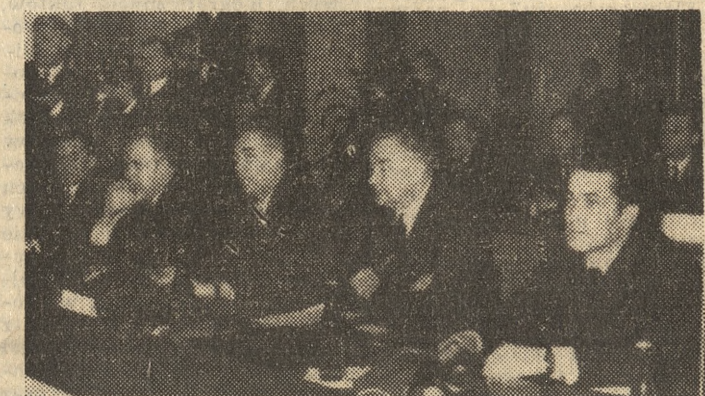
Lotnictwo Stanów Zjednoczonych dopuściło się we wtorek nowych brutalnych prowokacji zbrojnych wobec DRW. Odrzutowce sił morskich i powietrznych Stanów Zjednoczonych dokonały ataków w trzech rejonach południowej części DRW. M. in. przeprowadziły one nalot w pobliżu miasta Dong Hoi. (PAP)

Uniwersytet w Madrycie widownią zająć

We wtorek na terenie Uniwersytetu Madryckiego doszło ponownie do gwałtownych incydentów. Policja frankistowska wtargnęła do gmachów uniwersytetu i pobiła studentów pałkami gumowymi. Jak wiadomo studentzi madyrcy domagają się zmiany niektórych przepisów uniwersyteckich. Policja dokonała wielu aresztowań. (PAP)

POGODA

Zachmurzenie duże z lokalnymi większymi przejaśnieniami zwłaszcza we wschodniej połowie kraju. Miejscami głównie na zachodzie opady śniegu. Temperatura maksymalna od minus 11 na wschodzie, do minus 8 i minus 6 w centrum, minus 1 na zachodzie i około 0 na Wybrzeżu. Wiatry umiarkowane na zachodzie miejscami dość silne.

Na zdjęciu: Delegacja polska na sali obrad. Od lewej: R. Frelek, S. Olszowski, E. Gierlek, P. Jaroszewicz i J. Tejchma.

CAF — PI — telefoto

zagranicznych Petyr Mladenow, członek KC BPK, kierownik Wydziału Zagranicznego KC BPK, Konstantin Tetalow.

Ze strony Węgierskiej Republiki Ludowej — pierwszy sekretarz KC WSPR, Janos Kadar — przewodniczący delegacji, członek Biura Politycznego KC WSPR, przewodniczący Rewolucyjnego Rządu Robotniczo — Chłopskiego Jenoe Fock, członek KC WSPR, minister spraw zagranicznych, Janos Peter.

Ze strony Niemieckiej Republiki Demokratycznej, pierwszy sekretarz KC SED, Erich Honecker — przewodniczący delegacji, członek Biura Politycznego i sekretarz KC SED Hermann Axen, członek KC SED, zastępca przewodniczącego Rady Ministrów NRD, Wolfgang Rauchfuss, członek KC SED minister spraw zagranicznych, Otto

sekretarz KC PZPR Edward Gierlek — przewodniczący delegacji, członkowie Biura Politycznego KC PZPR, prezes Rady Ministrów Piotr Jaroszewicz, sekretarz KC Józef Tejchma i minister spraw zagranicznych Stefan Olszowski oraz członek Sekretariatu KC PZPR, kierownik Wydziału Zagranicznego KC Ryszard Frelek i wiceminister spraw zagranicznych Stanisław Trepczyński.

Ze strony Socjalistycznej Republiki Rumunii — sekretarz generalny RPK, przewodniczący Rady Państwa SRR Nicolae Ceausescu, przewodniczący delegacji, członek Komitetu Wykonawczego i Stałego Prezydium KC RPK, przewodniczący Rady Ministrów SRR Ion Gheorghe Maurer, członek Komitetu Wykonawczego i Stałego Prezydium KC RPK, sekretarz KC RPK P. Niculescu — Mizil, członek KC RPK, minister spraw zagranicznych Corneliu Mănescu.

Ze strony Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich — sekretarz generalny

lutego spotkają się przywódcy partii socjaldemokratycznych: NRF — Willy Brandt, Austrii — Bruno Kreisky, Szwajcarii — Arthur Schmid oraz Włoch — Giuseppe Saragat i Francesco de Martino. Omówią oni m. in. sprawy współpracy gospodarczej między 4 państwami.

Zamach w emiracie Szardża

Władca emiratu Szardża nad Zatoką Perską — Chalid al-Kassimi został zabity w swym pałacu w poniedziałek przez grupę rebeliantów działających na polecenie jego krewnego, byłego władcy księstwa, Saqira Ibn Sultana.

Władca emiratu został księżem, na stopnia tronu, Saqr Bin Mohamed al Kassimi.

Protokół ChRL — DRW

Agencja VNA poinformowała we wtorek, że 22 bm. ChRL i DRW podpisały w Pekinie protokół w sprawie udzielenia DRW przez Chiny dodatkowej pomocy wojskowej i gospodarczej na rok 1972.

Baza amerykańska w Grecji?

Jak donosi agencja Reutersa, rządy amerykański i grecki rozpoczęły nieoficjalne rozmowy w sprawie zawarcia porozumienia, na mocy którego w jednym z portów greckich założono by stałą bazę amerykańskiej marynarki wojennej.

Spotkanie socjaldemokratów

W miejscowości Igls koło Innsbrucku (Austria) w dniach 5 i 6

Budżet na oświatę wyższy o 1300 mln zł

Dobre perspektywy liceów zawodowych

O 1300 mln zł wzrasta w br. budżet terenowy na cele oświaty i wychowania. Jakkolwiek wzrost sum przeznaczonych na te cele jest pokaźny, nie zapewnił jednak zasadniczej poprawy, z uwagi na mnogość trudności i problemów, jakie się w tej dziedzinie nagromadziły.

Zgodnie z dyskusją przedzjazdową i uchwałą VI Zjazdu partii, szczególna uwaga zwrócona zostanie na wyrównanie dysproporcji i różnic w poziomie bazy materialnej szkół, na dostosowywanie struktury szkolnictwa, zwłaszcza zawodowego, do aktualnych potrzeb przemysłu i nowoczesności gospodarki.

W myśl przyjętej generalnej zasady upowszechniania szkolnictwa średniego (w roku szkolnym 1972/73) wzrosło do 91,4 proc. liczba absolwentów szkół podstawowych objętych dalszym kształceniem. Pełne szkoły średnie: zawodowe i licea ogólnokształcące przyjmują we wrześniu br. 32,8 proc. młodzieży z ukończoną klasą ósmą.

Jak zwykle, największe możliwości otwierają szkoły zawodowe kształcące fachowców dla naszej

gospodarki. Zarysowuje się jednak w tej gałęzi szkolnictwa coraz wyraźniejsza tendencja kształcenia młodzieży na szerszej podbudowie ogólnokształcącej, zrywającej z wąskim praktycyzmem zawodu, przy większym dostosowywaniu typu i charakteru szkół do aktualnych potrzeb terenowych i możliwości zatrudniania młodzieży.

W związku z tym w nadchodzącym roku szkolnym zmniejszy się o ok. 9 tys. liczba przyjęć młodzieży po szkole podstawowej do techników zawodowych. W wielu rejonach, jak sygnalizują wydziały zatrudnienia, występują trudności ze znalezieniem pracy dla absolwentów tych szkół. Na to miejsce natomiast o ok. 13 tys. wzrosło w technikumach liczba młodzieży po ukończonej zasadniczej szkole zawodowej.

Duża perspektywę rozwojową mają 4-letnie licea zawodowe, które kształcą robotników wysoko kwalifikowanych z cenzurem maturalnym. Szkoły te (pierwsze powstały przed 2 laty) kształcić będą w nowym roku szkolnym ponad 16 tys. młodzieży. W rezultacie więc nastąpi dalszy, wydatny wzrost szkolenia fachowców z pełnym średnim wykształceniem.

Przewidziany jest także rozwój liceów ogólnokształcących, które w ciągu bież. 5-letcia przyjmować będą do klas pierwszych ok. 129 tys. młodzieży rocznie. W br. szkoły te przyjmują ok. 126,5 tys. absolwentów klas ósmych; z tym jednak, że tam, gdzie będzie większe zainteresowanie i większy napływ kandydatów — kuratoria będą mogły otwierać dodatkowe klasy. Stanowisko poddyktowane zostało tym, że w ub. roku szkolnym 126 oddziałów spośród zaplanowanych nie zostało otwartych z uwagi na brak kandydatów. (PAP)

Dalsze konsultacje

Dokończenie ze str. 1

cenia dorobku ostatnich miesięcy. Jest to bowiem nieodwrotny warunek dalszej, szybszej poprawy stopy życiowej. Także na pozostałych spotkaniach aktywu partyjnego konsultowano kandydatów na posłów z ramienia PZPR, informacyjnie podawano nazwiska kandydatów z pozostałych okręgów woj. poznańskiego oraz kandydatów na posłów — członków ZSL, SD i bezpartyjnych.

W spotkaniu konsultacyjnym aktywu miasta i powiatu Leszno uczestniczył sekretarz KW PZPR Władysław Ślebocka, na spotkanie aktywu pow. obornickiego do Rogoźna przybył przewodniczący Wojewódzkiej Komisji Kontroli Partijnej Franciszek Nowak, w poradzie aktywu dzielnicy Poznań — Jeżyce uczestniczył przewodniczący Wojewódzkiej Komisji Związków Zawodowych Czesław Kończal.

Podobne spotkania odbyły się w poznańskich dzielnicach Grunwald i Wilda, Gostyniu, Pleszewie, Międzybóżu i w innych powiatach woj. poznańskiego. (—)

Z seminarium w Błażejewku

Dokończenie ze str. 1

kreślał o roli wyższych uczelni w procesie rewolucji naukowo — technicznej. W centrum zainteresowania władz uczelnianych winny są znaleźć problemy pracy ideologicznej — wychowawczej i system organizacyjny nauki. O sytuacji społeczno — bytowej pracowników nauki środowiska poznańskiego poinformował zebranych doc. dr Włodzimierz Piotrowski.

Dzisiaj z aktywem kierowniczym wyższych uczelni spotka się przewodniczący Prezydium Rady Narodowej Poznań Stanisław Cozaś. (bg)

HUMOR I SATYRA

Ech, te twoje próby samobójcze. Spójrz tylko, jaki jest rachunek za gaz!

Wielkopolski udział w 20 miliardach

Załogi deklarują dodatkową produkcję

Ze wszystkich stron Wielkopolski dochodzą do nas sygnały o tym, iż załogi zakładów pracy, zdopingowane treścią listu Sekretariatu KC PZPR i Prezydium Rządu PRL do konferencji samorządów robotniczych, szukają możliwości zwiększenia rozmiarów tegorocznej produkcji ponad ustalenia zawarte w projektach planów resortów i zjednoczeń.

Niektóre załogi już się w tych sprawach wypowiedziały. Pisałmy o tym relacjonując przebieg obrad KSR w Wielkopolskich Zakładach Przemysłu

Obrady Doradczego Komitetu

Dokończenie ze str. 1

CSRS Ludwik Svoboda, członek Prezydium KC KPCz, przewodniczący rządu CSRS Lubomir Sztrogl, członek Prezydium i sekretarz KC KPCz, Vasil Bilak, członek KC KPCz, minister spraw zagranicznych B. Chnioupek.

Posiedzenie otworzył sekretarz generalny Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Czechosłowacji, G. Husak, który serdecznie powitał delegację przybyłą do Pragi. Pierwsze posiedzenie odbyło się pod przewodnictwem szefa delegacji Niemieckiej Republiki Demokratycznej, pierwszego sekretarza KC SED, E. Honeckera. Na wieczornym posiedzeniu obradom przewodniczył szef delegacji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, pierwszy sekretarz KC PZPR E. Gierek.

Na posiedzeniu omawiano aktualne problemy pokoju, bezpieczeństwa i współpracy w Europie. W obradach biorą udział dowódcy Zjednoczonych Sił Zbrojnych państw członków Układu Warszawskiego, marszałek Związku Radzieckiego Iwan Jakubowski i generalny sekretarz Doradczego Komitetu Politycznego państw członków Układu Warszawskiego Nikołaj Firiubin. (PAP)

Ziemniaczanego w Luboniu, w „Wierpofamie” i „Kaliszance”. Niemal codziennie napływają dalsze wieści.

Oto załoga Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego zobowiązała się wyprodukować ponad wskaźniki swego zjednoczenia setki ton różnych gatunków maki, kaszy i pasz o łącznej wartości 36 mln zł.

Załoga Wielkopolskich Zakładów Teletechnicznych „Teletra”, wytwarzająca rzadkie i poszukiwane w kraju i za granicą urządzenia łączności, postanowiła zwiększyć tegoroczny plan o 10 milionów zł.

Pracownicy Zakładów Rowerowych „Romet” w Poznaniu, wytwarzający masowo części do rowerów montowanych w Bydgoszczy, zawiązali swój kolegiów z bydgoskim montowni i mogą liczyć na dodatkowy wpływ części z Poznania o wartości półtora miliona zł.

Budowlani z poznańskiego „Elektromontażu” — podwykonawcy wszystkich specjalistycznych robót na budowach z zakresu elektryczności — zobowiązali się tak ulepszyć organizację pracy, aby możliwe było skrócenie cyklu inwestycyjnego oraz wykonanie dodatkowych robót zwłaszcza w obiektach przemysłu spożywczego, lekkiego i chemicznego. Łączna wartość tych robót wyniesie 21 mln zł.

Powyższe przykłady wskazują, że załogi wielkopolskich fabryk prawidłowo odczytały treść listu Sekretariatu KC PZPR i Prezydium Rządu PRL. Zwiększając produkcję tych towarów, które wzbogacają rynek, bądź eksport i mają szansę na rychły zbył. Załogi zdają sobie też sprawę z tego, iż ponadplanowa produkcja tylko wtedy spełni pokładane w niej nadzieje, jeśli nie pociągnie za sobą dodatkowego zatrudnienia, jeśli będzie rezultatem lepszej organizacji i zwiększonej wydajności pracy, pełniejszego wykorzystania po wierzchni produkcyjnej i maszyn, oszczędniejszego gospodarowania surowcami i materiałami, zmniejszenia zapasów itp.

Jeśli coś budzi cień niepokoju, to chyba tylko rozmiary wartości podejmowanych zobowiązań. Jak wiadomo, pod względem wielkości produkcji przemysłu Wielkopolska zajmuje szóste miejsce w kraju (7,2 procent). Wypadałoby więc, aby jej udział w owych 20 miliardach dodatkowej produkcji był co najmniej taki sam.

„Kosmos — 472”

W Związku Radzieckim dokonano we wtorek wystrzelenia kolejnego sztucznego satelity Ziemi — „Kosmos-472”. Na jego pokładzie znajduje się aparatura naukowa. (PAP)

Dzień Republiki Indii

Ważne ogniwo stabilizacji

W tych zasadniczych sprawach polityki Indii zbieżna jest z celami, jakie stawiają sobie kraje socjalistyczne. Zbieżność ta stała się podstawą do szerszego współdziałania Indii z krajami wspólnoty socjalistycznej, co znalazło wyraz w podpisaniu przed kilku miesiącami indyjsko-radzieckim układzie o pokoju, przyjaźni i współpracy. Pomyślnie i

Oznacza to, że załogi wielkopolskiego przemysłu powinny zadeklarować dodatkową produkcję o wartości około półtora miliona złotych. A ponieważ nie każda załoga będzie mogła zadeklarować dodatkową produkcję, ponieważ nie każdy towar jest w równej mierze potrzebny — więc inne załogi (te, które wytwarzają u nas towary rynkowe, na eksport, materiały budowlane i inwestycyjne) powinny zadeklarować więcej. (pch)

Narada dokumentalistów prasowych

Dzisiaj w Poznaniu odbywa się narada specjalistów z zakresu dokumentalistyki prasowej. Celem zintensyfikowania w ciągu ostatniego roku prac dokumentalistów, jest tworzenie swego rodzaju banków informacji mogących w bliskim czasie dostarczać dziennikarzom wszelkiej informacji politycznej czy ekonomicznej, danych liczbowych, biograficznych, faktów, dat które stanowiące mają tworzyć szeroko pojętej publicystyki. Ponieważ funkcjonowanie zarówno centralnego ośrodka dokumentacyjnego, jak i powiązanych z nim ośrodków regionalnych wymaga zastosowania najnowocześniejszych środków opracowywania i wymiany informacji, na to nakładana jest też praca koncepcyjno-organizacyjna. Dzisiaj narada poznańska, w której biorą udział specjaliści z całego kraju, poświęcona jest ustaleniu, w oparciu o dotychczasowe doświadczenia oraz zgłaszane projekty, doskonałą ce optymalnego modelu regionalnego ośrodka dokumentacji prasowej. (ZSZ)

W sprawie zabójstwa przy Gwiazdzistej

Drugi proces Z. Michałowskiego przed Sądem Wojewódzkim

24 bm. przed Sądem Najwyższym w Warszawie odbył się proces rewizyjny Zygmunta Michałowskiego, który 21 czerwca ub. roku przez Sąd Wojewódzki w Poznaniu został skazany za zabójstwo kapitana lotnictwa Antoniego D.

21 grudnia 1970 roku 38-letni Zygmunt Michałowski z zawodu technik budowlany, w swoim garażu przy ul. Gwiazdzistej w Poznaniu, kluczem francuskim zabił Antoniego D., po czym przywłaszczył sobie jego pieniądze (132 tys. zł). Następnie wywoził zwłoki do Otowa (pow. Poznań), gdzie wrzucił je do stawu. Tego samego dnia Z. Michałowski z zagarniętych pieniędzy spłacił dwóch wierzycieli, od których zaciągnął pożyczki, pochłonięte przez jego nierentowne przedsiębiorstwo produkcji pięt „Suprema”.

Sąd Wojewódzki w Poznaniu przyjął, że u oskarżonego nagłe

Rozpoczęła się druga konferencja ZKJ

We wtorek, 25 stycznia w Belgradzie przewodniczący ZKJ Josip Broz Tito dokonał uroczystego otwarcia drugiej konferencji Związku Komunistów Jugosławii — najwyższego forum partii między jej zjazdami. Zgodnie z porządkiem obrad konferencja będzie trwała 2 dni i — jak się oczekuje — powoła do decyzji dotyczące kierowniczej roli partii.

W obradach drugiej konferencji ZKJ, które otwarte są dla publiczności, bierze udział 367 delegatów, wybranych zgodnie ze statutem partii oraz 40 zaproszonych przez Prezydium ZKJ gości, w tym członkowie Prezydium SFRJ, przedstawiciele rządu i organizacji społeczno-politycznych.

Konferencja rozpatrzy sprawozdanie Prezydium ZKJ, Komisji Statutowej oraz rewizyjnej za okres między pierwszą a drugą konferencją. Porządek dzienny obejmuje punkty: „Rozwój i aktualne zadania ZKJ”, „Sytuacja społeczno-gospodarcza i zadania ZKJ”.

24 bm., w przeddzień drugiej konferencji ZKJ, odbyło się posiedzenie Prezydium Związku Komunistów Jugosławii, na którym omawiano sprawę organizacji Prezydium ZKJ i jego organów. Na posiedzeniu t.m. realizując kurs ZKJ zmierzający do utworzenia silnego centrum politycznego i wykonawczego w partii, powzięto decyzję o reorganizacji Biura Wykonawczego Prezydium ZKJ. Liczyć ono będzie obecnie 3 członków (dotychczas 14), po jednym z każdego związku komunistów i okręgu autonomicznego. Każdy członek Biura Wykonawczego będzie odpowiadał za określony odcinek pracy.

PAP

J. Hamer w Urzędzie do spraw Wyznań

Przebywający w Polsce sekretarz watykańskiego Sekretariatu do spraw Jedności Chrześcijańskiej o. dr Jeromer Hamer został przyjęty 25 bm. przez wicedyrektora Urzędu do spraw Wyznań Tadeusza Dusika. (PAP)

W sprawie zabójstwa przy Gwiazdzistej

Drugi proces Z. Michałowskiego przed Sądem Wojewódzkim

24 bm. przed Sądem Najwyższym w Warszawie odbył się proces rewizyjny Zygmunta Michałowskiego, który 21 czerwca ub. roku przez Sąd Wojewódzki w Poznaniu został skazany za zabójstwo kapitana lotnictwa Antoniego D.

zrodził się zamiar zabójstwa, kiedy wylonili się trudności w sfinalizowaniu transakcji, w której oskarżony oferował sprzedaż samochodu „Fiat-125 p”. Trybunał uznając za okoliczność obciążającą: działanie oskarżonego z chęcią zysku, osierocenie dwojga nieletnich dzieci oraz zachowanie się po zbrodni, a za okoliczności łagodzące: nienaganny do tego czasu tryb życia oskarżonego i przyznanie się do winy — skazał go na 25 lat pozbawienia wolności, grzywnę w wysokości 100 tys. zł oraz utratę praw publicznych na 10 lat. Ponadto częściowo uwzględniono prośbę o zwolnienie z więzienia z wyjątkiem od oskarżenia na rzecz powódki cywilnej (wdowy po Antonim D.) około 100 tys. zł.

Od wyroku tego założyli rewizję prokurator, obrońca i pełnomocnik powódki cywilnej.

Sąd Najwyższy postanowił zaskarżony wyrok uchylić w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania sądowni I instancji. Tak więc przed Sądem Wojewódzkim jeszcze raz toczyć się będzie proces w sprawie zabójstwa przy ul. Gwiazdzistej. (ak)

Proces przeciwników administracji R. Nixona

Jak informuje korespondent PAP, red. J. Dziedzic w Harrisburgu, stolicy konserwatywnego stanu Pensylwania rozpoczął się w poniedziałek proces 7 osób oskarżonych o zamiar wysadzenia w powietrze systemu centralnego ogrzewania pod kompleksem budynków rządowych w Waszyngtonie oraz próbę uprowadzenia doradcy prezydenta Nixona do spraw bezpieczeństwa, Henry Kissingera. 6 oskarżonych to księża katolicy i zakonnice, a siódmym jest muzułmanin pakistański pochodzenia, doktor filozofii i wykładowca uniwersytetu w Chicago. (PAP)

M. J.

Hartuje ich las

Mróz. Aż nie chce się wyjść z ciepłego samochodu na oprószony śniegiem leśny poligon. Czuję, jak kostnieją mi palce i wsuwam dłonie w rękawiczki. Obok mnie adiunkt Nadleśnictwa Sieraków — Wacław Szóstak i podleśniczy z Ławicy — Tomasz Wawrzyniak. Idziemy w stronę, skąd wiatr niesie zapach płonącego, żywicznego drewna, gdzie przy rozpalonym na porębie ognisku trwa korowa nie ściętych pni. Podleśniczy zapisuje w notesie kolejne procesy przy wyrębie. Ludzie pracują tu na akord, trzeba skrupulatnie obliczyć wykonaną przez nich pracę.

I kaskiem — tylko dla pracowników starych, ciepłe posilki, warunki mieszkaniowe.

Odwiedziłam nadleśnictwa w Sierakowie i Międzychodzie. W obu słyszałam narzekania na odzież ochronną. Rękawice są za sztywne, nie można w nich utrzymać narzędzi; wiatrowane kaftany krępują ruchy, obuwie nieraz przemaka, a kaski ochronne obuwają się na oczy. Podobno opracowano już nowy model odzieży, przystosowany do charakteru pracy robotników leśnych. Ale kiedy zacznie się ją powszechnie użytkować?

Zmiana formy posiłków regeneracyjnych znalazła w leśnych ludzi uznanie, choć początkowo przyjęli tę innowację nieufnie. Zamiast dowo-

zwać tym roku sumy te wzrosną; pracuje bowiem więcej ludzi, a także stawki na dożywianie znacznie wzrosły, o około 35 procent. Przewiduje się, że w tym roku wydatek ten w skali całego okręgu poznańskiego przekroczy 4 mln. zł.

Czy są wypadki przy pracy? W obu nadleśnictwach zgodnie odpowiadano, że jeżeli skałczenie, wymagające parodniowego zwolnienia lekarskiego można nazwać wypadkiem, to czasem się zdarza. Nikt nie mógł sobie natomiast przypomnieć, kiedy zdarzył się wypadek, pociągający za sobą trwałe kalectwo.

Zanim zapadnie wieczny, zimowy zmrok — w jednym miejscu „Star”, w drugim furgonetka „Muscov” — zabiera ludzi ze stanowisk odległych od miejsca zamieszkania czy zakwaterowania. Stali pracownicy wracają do swych domów w leśnych osadach; sezonowi — do śródlęśnych hoteli, na które przerobiono budynki rolników, lub były budynki nadleśnictwa. Coraz ładniejsze są mieszkania drwali, lepiej wyposażone kwatery, mające przez kilka miesięcy zastąpić rodzinny dom. Niestety, w wielu leśniactwach, takich jak Muchocin, Kukulka, Czapliniec, Borowy Młyn, nie ma dotychczas światła elektrycznego. Elektryfikacja jeszcze nie wszędzie dotarła do leśnej głuszy. To na pewno niewygodą dla mieszkańców, ale nie tracą oni nadziei, że kiedyś doczekają się tego ważnego elementu cywilizacji. Teraz jednak po ciężkiej pracy na mrozie najbardziej cenią ciepły piec i wygodne łóżko.

ZOFIA DOHNKE

Z myślą o ludziach

nej w termosach zupy z restauracji GS (co było kłopotliwe ze względu na niedostateczne środki transportu i znaczne rozrzucone ludzi w lasach), otrzymują zupy w puszkach. Podgrzewają je na piecykach w leśnych schronach. Posiłki są smaczne i kaloryczne. Można nawet czasem zamienić puszkę z zupą mniej lubianą na bardziej odpowiadającą podniebieniu. Obiad może być zawsze o jednej porze.

Koszty dożywiania ponosi nadleśnictwo. W ub. roku Sieraków zapłacił za nie prawie 49 tys. zł. Stałych drwali było 23 i około 30 sezonowych. W

Czasem z za drzew wynurzy się z warkotem ciągnik, taszcący za sobą długie pnie.

Fot. — J. Chłasta

Jeśli niedawno pracownicy sezonowych nie trzeba było daleko szukać. Zgłaszali się rolnicy z rejonów Konina czy Turku. Teraz mają dość zajęć w swoich uprzemysławianych powiatach. Większość drwali pochodzi więc z Lubelszczyzny, z Krakowskiego, Podhala. W tym sezonie do Nadleśnictwa Sieraków zgłosiło się nawet dwóch flisaków, którzy latem organizują spław tu rystów Dunajcem. Ale jakieś 70 procent jest takich, którzy przyjeżdżają tu od wielu lat. Ot, chociażby Wacław Wieckoński i Józef Wziątek z Lubelskiego. — Oby takich było więcej — mówi o nich adiunkt. — To bardzo dobrzy, uczciwi pracownicy.

W tym roku poznański okręg Lasów Państwowych ma za zadanie dostarczyć gospodarce ponad 180 tys. m sześć. drewna więcej niż w roku ubiegłym: grubizna dla przemysłu papierniczego, dla kopalni na stemple do stropów, drobnica na płyty pilśniowe.

Największe obszary leśne Wielkopolski to Puszcza Nadnotecka, ciągnąca się przez kilka powiatów. Pokrywa prawie połowę powierzchni powiatu międzychodzkiego. O tej porze roku lasy mają szczególny urok. Śniegowe czapy na wiecznie zielonych sosnach i świerkach, oszronione gałęzie drzew liściastych. Dla przyrodników obserwatorów leśnej sceny dodatkowymi efektami są dymy ciągnące się od płonących na porębach ognisk, dźwięk mechanicznych pił i głucho uderzenia siekier — znaki, że umiera drzewo. Czasem z za drzew wynurzy się z warkotem ciągnik, taszcący za sobą długie pnie.

Alle ludzie nie przybyli tu dla pięknych krajobrazów i rozczulania się nad tym, że giną drzewa. Oni są potrzebni lasowi, a las jest potrzebny im. Podjęli się trudnej, ciężkiej i niebezpiecznej pracy. Muszą stawać do niej codziennie, bez względu na to, czy sroży się mróz, czy sypie śnieg. A obojętnością pracodawcy jest stworzyć takie warunki, które by możliwie w największym stopniu uczyniły ich pracę lżejszą, bezpieczniejszą, aby przyczyniły się do zwiększenia wydajności pracy, a co za tym idzie — większych zarobków. Zapewnia się więc środki przewozu, odzież ochronną, a nawet — poza rękawicami

MAKA
ENCYKLOPEDIA
WIEDZY
OBYWATELSKIEJ

W sobotę, 22 stycznia 1972 r. przedstawiciele rządów Wielkiej Brytanii, Irlandii, Danii i Norwegii podpisali w Brukseli układy o przystąpieniu do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej. Oznacza to pierwszy krok na rzecz rozszerzenia zachodnioeuropejskiego Wspólnego Rynku z sześciu dotychczasowych państw do dziesięciu. Formalnie miało to nastąpić z dniem 1 stycznia 1973 r., jeśli oczywiście parlamenty zainteresowanych krajów zaakceptują decyzje rządów. W ten sposób obszar EWG wzrosł z dotychczasowych 116,1 tys. km kw. do 182,94 tys. km kw., a ludność z około 189 mln do 257 mln. zaś obroty handlu zagranicznego zwiększą

się o ponad jedną trzecią — do przeszło 100 mld dolarów rocznie po stronie eksportu i mniej więcej tyle po stronie importu. EWG dziesięciu, to obszar o globalnym dochodzie narodowym 625 miliardów dolarów, produkujący blisko 130 milionów ton stali, 10 milionów samochodów.

Europejska Wspólnota Gospodarcza (EWG) potocznie zwana Wspólnym Rynkiem utworzona została w wyniku traktatu podpisanego w Rzymie 25 marca 1957 r. przez sześć państw Europy zachodniej: Francję, Niemiec, Republikę Federalną, Włochy, Belgię, Holandię i Luksemburg. EWG zaczęła funkcjonować 1 stycznia 1958 r. Pierwszy projekt utworzenia takiego ugrupowania wysunął został przez państwo Beneluksu (Belgia, Holandia, Luksemburg) jeszcze jesienią 1952 roku. Jednak wówczas został odłożony do lamusa, gdyż w tym czasie Francja i NRF zajęte były montowaniem Europejskiej Wspólnoty Obronnej, — organizacji, która nie doszła do skutku z powodu odrzucenia jej aktu ratyfikacyjnego przez parlament francuski. EWG miała swego poprzednika w postaci funkcjonującej od 1953 r. Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali tych samych sześciu państw, które były założycielami Wspólnego Rynku.

Chcąc najkrócej odpowiedzieć na pytanie, jakie cele stawia sobie EWG, należałoby powiedzieć, iż dąży do pełnego scalenia ekonomicznego krajów członkowskich: zniesienia międzykrajowej cło, ograniczeń ruchu kapitałów, siły roboczej, towarów i

pełności lat temu Zrzeszenie Studentów Polskich powołało pierwsze sądy koleżeńskie. Przypuszcza my, że nikt nie będzie jubileusz obchodził, ale jest to dobra okazja, aby młodzieżowej Temidzie poświęcić kilka słów. I to nie jej przeszłości, lecz dniu dzisiejszemu.

NIE IŁOŚĆ, LECZ...

Od początku 1969 roku do końca ubiegłego sądy koleżeńskie ZSP przeprowadziły 913 rozpraw i objęły swym postępowaniem nieco ponad 2 tys. studentów. Statystycy Rady Nauczycielskiej twierdzą, iż jest to rejestr niepełny, nie obejmuje bowiem poczyniły w domach studenckich. W sumie odnotowano więcej wykroczeń niż w analogicznym okresie przed 1969 rokiem. Obwinionymi byli głównie młodzi z pierwszych lat studiów, a najczęstszym, bezpośrednim bodźcem do ich postępku był alkohol.

Jeśli przymierzmy grupę sądzonych w koleżeńskich grotnach do liczącej ponad 200 tys. zbiorowości studentów stacjonarnych, uzyskamy odsetek znikomy. A więc nie stałoby się to postawie młodzieży. Nawiasem mówiąc, odsetek ten okazał się w interesującym nas okresie większy dlatego, że wzrosła liczba sądów, a ponadto częściej zwracano się do nich o interwencję. W niektórych, nielicznych jak dotąd uczelniach w wyniku porozumienia z władzami część spraw zamiast do komisji dyscyplinarnych, trafia pod ocenę samych studentów.

SUROWO LECZ SPRAWIEDLIWIE

ZSP traktuje swe organizacyjne sądownictwo jako ważny instrument wychowawczy, pomagający w kształtowaniu postaw i zasad moralnych studiującej młodzieży. Znajduje

Studencka Temida

to wyraz w kierowaniu do rozpatrzenia nie tylko wykroczeń, które można by nazwać pospolitymi, lecz także tych, które wiążą się z niewłaściwym stosunkiem do nauki, cwaniactwem itp.

Skrupulatnie oceniano nie dopełnienie obowiązków organizacyjnych. Dużą aktywność na tym polu wykazywały władze wykonawcze ZSP i organy samorządu studenckiego. To właśnie te ogniska skierowały do sądów koleżeńskich ponad 50 proc. wniosków o ukaranie.

Znaczną odsetek stanowiły przed studenckim trybunałem sprawy o podłożu finansowym i gospodarczym, które wynikały z braku doświadczenia czy nieznajomości przepisów, jak też nieraz zawinione świadomie.

W tym miejscu nasuwa się refleksja: rośnie liczba studentów, a w ślad za tym rosną agendy Zrzeszenia. Dużej rotacji aktywu powinno towarzyszyć stałe szkolenie. Tylko wtedy młodzi ludzie będą mogli świadomie zarządzać coraz większym majątkiem organizacji i podejmować decyzje przemysłane, zgodne z przepisami.

Nie brakuje też spraw, zwiaszcza w domach studenckich, świadczących o naruszeniu za sad współzycia koleżeńkiego. Liczne przypadki orzeczeń najwyższej dla studenta kary — usunięcia z uczelni — świadczą o bezkompromisowości sądzących wobec swych rówieśników. Niektóre decyzje próbują łagodzić opiekunowie z ramienia władz uczelni.

W Poznaniu w okresie od 1969 roku do końca 1971 roku zanotowano 35 rozpraw sądów koleżeńskich oraz 83 sądzonych studentów. Wśród nich zaobserwowano stosunkowo duży procent studentów III i IV roku. Wykroczenia do których najczęściej naruszenia regulaminu dyscyplinarnego, szczególnie w akademikach. Stwierdza się także przypadki chuligaństwa pod wpływem spożycia alkoholu. Poznańskie sądy koleżeńskie wymierzały także kary za nadużycia finansowe studentów zatrudnionych w Spółdzielni Pracy „Akademik”. Zdarzają się też przejawy lekceważenia przez studentów postanowień studenckich organów samorządowych. Uważa się tutaj, że zachodzi potrzeba zwiększenia kompetencji i autorytetu sądów koleżeńskich.

WSTĘP DO KULTURY PRAWNEJ

Powodem interwencji jest nie tylko odmienna ocena sądzonych sprawy. Niektóre orze

czenia, a nawet kary nie są zgodne z regulaminem. Krytykowany jest też poziom części uzasadnień. Brak w nich na przykład stwierdzenia stanu faktycznego, nie wskazują na określone dowody, oceny bywają nieprecyzyjne i ogólnikowe. Nie zawsze dyskutowano o do końca wychowawcze aspekty ocenianych postępów.

Ogólnie rzecz biorąc, działalność studentów na polu Temidy spotyka się z aprobatą w uczelniach. O prawidłowości postępowania i zgodności kar z ogólnym poczuciem sprawiedliwości świadczy niska ilość odwołań do wyższych instancji. W interesującym nas tu okresie było ich tylko 8 procent.

I ostatnia refleksja. Kultura prawna naszego społeczeństwa jest stosunkowo niska. Podobną sytuację mamy w środowiskach studenckich. Być może w przyszłości każdy absolwent szkoły wyższej będzie miał pewne kwantum wiedzy z dziedziny prawa. Niemalą rolę w tym względzie mogłyby odegrać właśnie koleżeńskie sądownictwo ZSP. Na pewno poszerzenie działalności o ten zakres spełniłoby funkcję profilaktyczną.

ZSP samo nie podoła temu zadaniu. Nie wystarczy także aktywizacja samych wydziałów prawa, aby objąć zasięgiem uczelnie pozauniwersyteckie. Ale mogłoby Temidzie studentkiej pomóc absolwenci studiów prawniczych w Zrzeszeniu Prawników Polskich.

JAN KRAŚNIEWSKI

POLEKA Z KSIĄŻKAMI

Nakładem Wydawnictw Naukowo-Technicznych ukazały się następujące książki:

- Aleksy Brodowski, Jerzy Chabowski, Jerzy Auerbach — „Radio i telewizja — ilustrowana encyklopedia dla wszystkich”, 2500 haseł. Str. 469, zł 66.
- Jerzy Massalski — „Fizyka dla inżynierów. Część II. Fizyka współczesna”. Dla inżynierów i studentów. Str. 499, zł 85.
- Józef Konieczny — „Wstęp do teorii eksploatacji urządzeń”, seria „Problemy i metody techniki”. Dla inżynierów, zwłaszcza organizatorów. Str. 223, zł 21.
- Jerzy Wroński — „Demontaż i montaż maszyn”. Dla pracowników techniczno-produkcyjnych wydziałów i przedsiębiorstw remontowych. Str. 175, zł 16.
- Zdzisław E. Sikorski — „Technologia żywności pochodzenia morską”. Dla personelu inżynierskiego i naukowców, także studentów. Str. 574, zł 100.

EWG dziesięciu

usług; stopniowego zniesienia cła i ograniczeń w przewozie i wywozie między krajami członkowskimi; prowadzenia wspólnej polityki celnej oraz ustanowienia wspólnej polityki handlowej wobec krajów nie należących do EWG.

Postępem integracji zachodnioeuropejskiej szóstki od jej powstania towarzyszą sprzeczności wewnętrzne, wynikające z niejednakością stopnia rozwoju poszczególnych jej członków, a tym samym różnych interesów, zarówno gospodarczych jak i politycznych. Pośunięcia realizujące wspólne cele EWG ugodziły jednocześnie w interesy innych państw kapitalistycznych Europy, a ponadto Stanów Zjednoczonych i Japonii. Nie tylko z tych dyskriminatornych powodów ekonomicznych, ale także z przyczyn politycznych EWG stała się barierą utrudniającą współpracę ogólnoeuropejską. Ogranicza bowiem wzrost współpracy gospodarczej między Wschodem, a Zachodem, a w sensie politycznym, pogłębia podział Europy. Powstaje oczywiście pytanie, czy rozszerzenie EWG do dziesięciu zachodnioeuropejskich państw złagodzi czy też pogłębi te dotychczasowe utrudnienia.

Traktat rzymski z 1957 roku przewidywał możliwość poszerze-

nia Wspólnego Rynku, co już wówczas wiano włącznie z Wielką Brytanią. W sierpniu 1961 r. konserwatywny rząd premiera MacMillana złożył po raz pierwszy oficjalną ofertę członkostwa w EWG, ale zdecydowana opozycja Francji de Gaulle'a doprowadziła do zerwania tych rokowań. Następna próba podjęta w lipcu 1967 r. rząd labourystowski premiera Wilsona, jednak i wówczas francuskie „nie” doprowadziło do niepowodzenia rozmów. 4 grudnia 1969 r. Wilson jeszcze raz wystąpił ze swoją ofertą, już po odejściu de Gaulle'a ze stanowiska prezydenta. Formalne rokowania z EWG rozpoczął nowy rząd brytyjski premiera Heatha, osiągnął porozumienie 13 czerwca 1971 r., po prawie roku niełatwych negocjacji.

Wraz z Wielką Brytanią swoje wstąpienie do EWG zgłosiły Dania, Norwegia i Irlandia. Stwierdza się, że ze względu na

swoje silne powiązania z Wielką Brytanią rządy tych trzech państw nie mogły podjąć innej decyzji.

Zeby rozszerzony Wspólny Rynek zaczął funkcjonować, konieczne jest ratyfikowanie przez poszczególne parlamenty układów podpisanych w Brukseli 22 stycznia 1972 r.

W żadnym z czterech nowo wstępujących do EWG państw nie brak przeciwników tej decyzji zarówno wśród ludności

Dokończenie na str. 4

TADEUSZ KACZMAREK

